

thơ

nguyễn nam an

bài lục bát quên tên

Quốc lộ 15 của vài ngày đóng quán ở Phù Mỹ bây giờ đã đổi thành quốc lộ 51 sau ngày 30 tháng 4. Khoảng hăm bảy hăm tám đơn vị nằm đó sau lần về từ Xuân Lộc Long Khánh chờ tiếp tế. Thành bạn học ở Phan Chu Trinh cùng đại đội nữ đi kiếm quán cà phê. Đi hết vòng trong xóm nhỏ không thấy quán xá. Hai thằng đi dọc theo đoàn xe di tản đang kẹt trên quốc lộ 15, hỏi có ai "chạy từ Huế hay Đà Nẵng" để hy vọng chút tin gia đình! Tôi hỏi thì hỏi nhưng mụ tôi làm sao kéo một đàn em năm đứa chạy khỏi Đà Nẵng những ngày mất thành phố tháng 3 năm 1975 trước đó. Rồi đánh lấy lại Phước Tuy, nằm thủ bên này cầu Cô May, chiều cuối cùng tháng 4 trên Bến Đá Vũng Tàu tình cờ nhớ lại trong một bài lục bát, viết đã lâu lắm, nay chép lại không còn nhớ nổi tên bài thơ. Chữ trên mặt sau của tờ lịch cũ như một chặng đời...

tháng tư em ở em đi
xe qua tuyến cuối có khi em về
đường 15 đã lệ chia
cuối ngày nắng biển cuối khuya lòng thuyền
không còn chỗ để buồn thêm
chiều trên Bến Đá chào nghiêng quốc kỳ .

sông ơ

lúc đó bên ni là Đà Nẵng
qua phà tới bên tê Hà Thân
lạc quê phà giờ đà vắng bóng
lạc đời sông cũng lặng buồn tâm .

lúc đó còn ba Lê Đình Phước

lúc đó còn ba Lê Đình Phước
tháng ba chạy về nhấn bà ba
mang nước ra sông Hàn cho lính
vì nghĩ thằng M. trong đám đông
mạ tôi lật đật đem ấm nước
chạy xuống bờ sông thấy lính không
tàu đậu xa bờ con đầu đó
trong rừng người di tản theo sông

không thấy hấn buồn về muốn khóc
[mạ đâu biết con về Nam hôm trước
theo Lữ Đoàn rời Đà Nẵng tháng ba...]

mười bảy năm sau mạ từ miền xa
đoàn tụ gặp lại thằng con tác chiến
kể lại chuyện bác Vàng ba anh Phước
chạy về hồi mang nước để tìm con

giờ bác qua đời nơi đó nước non
co nhỏ lại chúng dâng dần cho giặc
thừa bác Vàng chúng nó đúng là giặc
những thằng duẩn đồng hồ chí minh !

bác đi bình yên người lính của miền Nam .

Xưa tôi nhí nhí

Xưa tôi nhí nhí vào đời
Tưởng tất cả rất tuyệt vời như mây
Bây giờ nhìn lại mới hay
Chẳng thà vậy để còn gây ước mơ

Ước mơ nhỏ tí không chờ
Từ lúc bỏ súng đời vật vờ về đâu

July 16, 2020

định đi hớt tóc

đã muốn đưa đầu cho thợ cạo
trọc lóc rồi về đội mũ lên
đi ra đi vô buồn hết biết
một đời xà bát lạng quạng thêm

đã muốn và rồi thôi hết muốn
cạo đầu,
đâu chỗ để nương,
quên !

từ 3, 1 9 7 5 chào mút chỉ đường xa

[Đêm tháng 3, 1975, tiểu đoàn về ngang chợ Mới Đà Nẵng. Rồi thế một hướng phi trường...]

chào chợ Mới lính, lính đi
chào dân ngỡ ngác hỏi gì tháng ba
1 9 7 5 chào và
đi chưa trở lại đường xa “mút mùa
lệ thủy” của một lần xưa
và nay nữa của lần thừa lạc quê ...

chào Seattle, chào Tây Bắc

chào Seattle, chào Tây Bắc
đang mùa mưa hay lạnh cắt da
mồng Hai Tết sẽ chào quanh phố xá
đường ta tà theo áo cơm xa
đi như đã đi những ngày qua đó
cười như đã cười chẳng ngại đường xa
trời xanh kia có đám mây nào lạ
em trú rồi theo ta lúc bôn ba

từ lúc tuổi xanh bây giờ qua xanh tuổi
chưa trở lại xóm xưa dầu nhớ đến bụi ngùi
năm sắp hết và ước mơ gì Tết
[hết giặc để về, đi mệt vẫn đi!] .

NGUYỄN NAM AN